

[Kristen Amby.]

lige Folkeskoleuddannelse er en glimrende Uddannelse for Livet, og Samfundet lægger al Vægt paa at gøre den saa fyldig og saa god som muligt — fyldig ikke bare ved at tage mange Fag med, men først og fremmest ved at give Børnene Tid til at trænge ind i de Fag, man har —, saa skal man nok ogsaa faa Respekt om den Skoleform, og saa behøver man ikke at have en Mellemskole som Afløb for mere eller mindre berettiget honnet Ambition. Jeg tror, det var rigtigt, om man ogsaa i det Udvalg, der kommer, overvejede disse Ting ud fra det Synspunkt: hellere vente en Smule med Reformen og saa maaske faa den rigtige Reform end nu at skride til noget mindre heldigt, som det er svært at faa lavet om inden for en overskuelig Tid.

Hassing Jørgensen: Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Undervisningsminister, fordi han i det Lovforslag, der nu er fremlagt, har taget Hensyn til den Kritik, jeg tillod mig at fremsætte i Fjor over det da foreliggende Lovforslag med Hensyn til Forskolelærerindernes Stilling. Det, at man nu foreslaar at blive staaende ved den nugældende Ordning, finder jeg fuldt tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen har i sin Ordførertale udtalt sin store Glæde over, at Ministeren har efterkommet Ønsket om, at det 8de Skoleaar skulde hvile paa Frivillighed. Det forekommer mig ved at læse Fortrykket, at det ærede Medlem har haft en særlig Glæde ved at mene at kunne konstatere en stor Uoverensstemmelse mellem den højtærede Minister og mig paa dette Omraade. Jeg ved ikke, om en saadan Uoverensstemmelse foreligger. Jeg ved kun, at jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Ordningen maa være frivillig, fordi ellers kan den ikke gennemføres. Jeg agter at stemme for den frivillige Ordning for at sikre, at i det hele taget Ordningen med det 8de Skoleaar kommer i Stand. Jeg anser Indførelsen af dette 8de Skoleaar og i den praktiske Mellemskole for et stort Fremskridt, og jeg vil stemme derfor, selv om Deltagelsen skal være frivillig. Dette Standpunkt vil jeg bede det ærede Medlem Hr. Gregersen overveje. Det kan ikke være i Modstrid med de Anskuelse, jeg udtalte her i Fjor, at hvis jeg havde Magt, vilde jeg ikke betænke mig paa at gennemføre det 8de Skoleaar som noget obligatorisk.

Det ærede Medlem benyttede Lejligheden til at udtale særdeles Forargelse

over en Vending, jeg havde brugt i Fjor, den Vending, at man skal ikke være saa bange for at tvinge Folk til noget, som de har godt af. Mon det ikke er en lidt forloren Forargelse, det ærede Medlem her giver Udtryk for? Hvert Aar vedtager Rigsdagen en lang Række Love, hvorved den tvinger Befolkningen til at gøre noget, som den synes om, eller som den ikke synes om, men som Rigsdagen mener den har godt af. I det foreliggende Skolelovsforslag er 7 Undervisningsaar obligatoriske. Hvor er den principielle Forskel paa 7 Aars Undervisningspligt og paa 8 Aars Undervisningspligt? Nu er det muligt, at det ærede Medlem heller ikke ønsker de 7 Aars Undervisningspligt. Maaske ønsker det ærede Medlem overhovedet ingen Undervisningspligt; maaske ønsker han overhovedet ingen Undervisning — man kunde jo indføre Grundskyld i Stedet for (Munterhed); det kunde maaske gøre det. Ja, jeg er meget lidt sikker paa og har meget ringe Forestilling om, hvad det ærede Medlem og hans Meningsfæller vil eller ikke vil, men der er een Ting, vi ved her i Salen, nemlig at hvis de havde Magt, vilde de ikke betænke sig paa at gennemføre det, de kalder fuld Grundskyld, og gøre det med den Motivering, at det vilde vi alle sammen have rigtig godt af, og at det navnlig er det, som Landmændene i disse Tider vilde have godt af: at faa noget mere Skat paa deres Jord.

Jeg er en meget ivrig Tilhænger af det 8de Skoleaar, baade fordi det efter min Mening vil indeholde et betydningsfuldt Bidrag til Løsning af Arbejdsløshedsproblemet, men ogsaa af pædagogiske Grunde. Jeg har med stor Omhu studeret den Undervisningsplan, som et Udvalg, der var nedsat af Undervisningsministeriet, har udarbejdet. Jeg har kun maaske nogen Tvivl om, at Undervisningen kan gennemføres, praktisk gennemføres i et saa højt Plan, som denne Betænkning forudsætter. Imidlertid, een Ting kan der ikke være Tvivl om. Det er, at den Emneundervisning, som man her foreslaar, vil kræve et ganske overordentlig intensivt Arbejde fra Lærernes Side. Den vil kræve en Forberedelse til disse Undervisningstimer, som langt overstiger, hvad almindelig Undervisning vil kræve. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om man ikke har tænkt sig, at det vilde være nødvendigt for at undgaa uforsvarlig Overanstrengelse af Lærerne, at man regner Undervisningen ved Emneundervisning for mere end almindelig Undervisning, at man f. Eks. satte